

Quod facile ingentes versent iraque mineque. Hoc surgente, aliquis veniens ad munera vng. Ingentes nunc divitias cumulabit, opumque Affluet undanti rivo: nunc rursus in arctam Pauperiem coniectus, inopsque arentibus undis Vix sedare sitim poterit: nam sideris huius Est mutare vices, alternaque fata referre.

Sphære sunt singularium iconum. Ascendit imago foemina, cauda piscis ex mari instar vpera in felle. Trigonum, & figura Tauri. Sphær. Persic. Explicat etiam symbolicè Avenar, dicens: In Arietis prima facie oritur mulieris figura, quasi igne coruscans, & piscis ex mari in similitudinem serpentis, & caput Trianguli, seu Delta in secunda facie. Idem Abenragel. Figura Canis, in cuius sinistro pede anteriore lucerna, dextro clavis. Æthiops ascendens oculis nigris supercilij extensis. Est autem de gigantibus obvolutus pallio albo, longo & fure pracincto. Sphær. Indic.

2 Aliter, sed idem dicit Pontan. in Ptolom. Centiloq. lib. 2. sentent. 95. Cum prima Arietis Decuria (inquit) nigri hominis simulacrum oritur, stantis quidem, sed albo indui, pracinctique, irato similis, magno quidem corpore, rufis oculis ac validis viribus. Patet idem, sed aliter. Ab Albuma far exponitur alio ænigmate, scilicet, vir niger, oculis rubeis, grandi corpore fortis, animosus, ferax, erectus jugibus, albo lineo vestitus. Foemina, cui nomen Splendor, vel splendoris filia oritur: post cauda piscis marini, ac principium Eridani, caputque Cervotauri: post hoc Cynocephalus, manu sinistra candelam, dextrâ clavam gerens. Cassiopeja genua ejus, manus sinistra & dimidium tergum Andromedæ una cum simbrij, & Pisce posteriore, & particula filii linei. Sphær. Ægypt. Apud hos Signum dicitur

Quid tur quarta Domus sub Amun, de quo Amun & Jamblic. de Mysterijs Ægyptior, inquit: Opifex intellectus, qui & veritatis est dominus atque sapientia, quatenus in generationem progrediens occultam rationum potentiam latentium traducit in lucem; Amun Ægyptiaca lingua vocatur: quatenus autem sine mendacio peragit omnia, & artificiosè simul cum veritate, Phra nuncupatur. Græci Vulcanum nominant, artificium dumtaxat considerantes: quantum vero effectus est bonorum, appellatur Osiris. Idem Marfil. Ficini. & Kircher. 2. Oedip. p. 2. class. 7. cap. 2. vocantes Amun, Animam mundi: dicentisque, Amun esse vocem invocantium Deum, Arietemque cælestem habitaculum Amun; in cuius signum ac venerationem (die 27. à n. 15. ut videbimus) ferebant in pompa caput Arie-

tis. Unde figura Amun, Arietis cum duobus capitibus (patet ex Tabul. Bombin.) vel cum unico, è quo bifurca flamma; vel truncus cum capite arietino, vel denique humana figura cum cornibus (cujus insigne in potentia ostentationem sibi sumpserunt Reges post Alexandrum, ut usquequaque describit Goltz. in Græcia Tabul. & ibid. Nonnius) & tutulo florido, aliquando nudo pectore, aliquando velato, aliquando mammoso, dextrâ sagitta, sinistra sceptrum aut virga.

3 Ideo volentes Dei Amun indicare virtutem, quasi Præsidis mundi, Arietis Ægyptij pingebant figuram. Hieromantæ, sacris hieroglyphicis litteris inclusis in figura ovali flammata, cum capite Arietis, sese in notitiam virtutis Amun intelligebant, atque mysticè indicabant. Hinc Plutarch. de Isid. & Osirid. inquit: Amun nomen est Jovis: & apud Chartar. in Jove, fol. 114. Arietis pelle vestitum invenies, de quo egimus, 20. Febr. à n. 25. Nostrum exprimit propositum (quippe de Signo cælesti fermo est) insignis imago Martiani Capellæ in Nuptijs Mercurij & Philolog. quam etiam proponit Chartar. d. fol. 100. In senatu Deorum sedens, flammantem coronam habebat, & super eam velamen rutilum, Minerva manibus consecutum: vesti admodum candida obduxerat hyalinos amictus (id est, virides, quasi ex vitro) crebris quibusdam stellis interstinctos; manu dextrâ duos orbis (cælestem & terreum) aureum alterum, ex electro alterum porrigebat: leva chelin novem chordarum imitanti similis premebat: calceos autem smaragdineâ fluctu viriditate herbosos, vestigijs ejus Tellus attexerat: insidebat autem ex pavonum pennis intertextis oculataque palla, ex qua multicoloribus notulis variata pictura vernabat: sub calceis vero fuscinum, seu tridentem deprimebat. De festo Amun & ritibus cum navi Ammonica, dicemus die 27. quo apud Ægyptios Sol ingreditur Arietem. Cuncta excerpta sunt ex AA. Arabibus, & Kircher. in Obelisc. Pamp. lib. 2. cap. 6-4. Hierogrammatism. 2. & in Oedip. Copt. tom. 1. syntagm. 1. cap. 7-2. p. 2. class. 7. cap. 2. & 7. Ita ergo delicata, quæ signantur sphaera Ægyptiaca: distincto vero symbolo, quæ Arietis, à sphaera Arabica: pingitur enim vir, dextrâ falcem tenens, sinistra ballistam.

4 Pegasus occidit manuino: venti Boreales. Plin. & Columell. Arietis in latius emergit: pluit, aut ningit. Ptolom. Equinoctium vernum. Cum Plejades oriuntur mane, cum vesperè occidunt, & cum intempesta nocte

Imago.

Imagines Signi Arietis in Jove

Pompa.

nocte

nocte apparent: sit maxima aeris perturbatio. Ætius serm. 3. cap. 4. Si Sol, Luna aut aliquis Planetarum intraverit primum, secundum vel tertium gradum Arietis; erit nubium & ventus à meridie, & frigus & tempestas. Albumal. de Motib. Astror. & Grannuyf. lib. 8. cap. 10. In primo Arietis gradu principium Anni Astrologici, distributi per quatuor tempora, de quibus illustre Epigramma apud Ausonium, Edyl. 16. Constat ex Sacra pagina Genes. 8. 22. & Eccle. 3. 1. dicitur: Omnia tempus habent, & suis spatijs transeunt universa sub celo. Unde cum Sol, Luna & reliqua luminaria sint in signa temporum, dierum & annorum, in quibus varietas discreta temporum; cuncta graphice describuntur in Regia Solis, 2. Metamorph. fab. 1.

Quatuor anni tempora.

Ovid.

Imagines variæ.

Ura Solis & Urina

Purpurea velatus veste sedebat In folio Phæbus, claris lucente smaragdis. A dextrâ, lavaque Dies & Mensis & Annus, Seculaque & posita spatijs equalibus Hora. Verque novum stabat cinctum flore coronâ: Stabat nuda Æstas, & spica ferta gerebat: Stabat Autummus calcatis sordidus uvis, Et glacialis hyems canos hirsuta capillos.

5 Apud Latinos variæ hujus temporum varietatis fuere imagines. Prætermitto quas exhibui ex varijs Mythologis, Tom. 3. T. 8. n. 29. & 62. & prælibata 7. & 8. Januar. Juxta Priscos qui cuncta in Numina reducebant, quatuor Deorum imaginibus stationes præfatas significabant; acceptâ Venere pro Vere, Cerere pro Æstate, Baccho pro Autumno, atque pro hyeme Vulcanus. Chartar. in Jano, fol. 32. qui in Phæb. fol. 56. subdit: Edito Sol sedebat arduoque suggestu, in cuius conspectu quatuor urne adoperæ, diversa specie, metallisque formata. Una nempe ex ferro, alia ex argento, alia ex plumbo, quarta propior Deo ex vitro; quas vicissim alternis inspectionibus enudabat: singule autem rerum quedam semina elementaque gestabant, nam flammam albat que ex ferro, & Vertex Mulciberi dicebatur. Argentea, vernantis cæli temperie renidebat, dicebaturque Risus Jovis: plumbea hyemem representabat, atque Exitium Saturni vocabatur: vitrea aeris totius seminibus erat referta, Junonisque Ubra appellabatur. Ex his urnis Deus alternatim, quantum dispositis sat erat, hauriebat, Sumpsit ex Capella, d. lib. 1. Unde tempus veruum dicebatur Risus Jovis; Æstas, Vertex Vulcani; Autummus, Junonis Ubra; & bruma, Saturni exitium. In quatuor pueris etiam designata tempora cum epigraphe: Tempora felicia, ut refert Hemelar. Tabul. 51. ex-

ponitque: Ver manibus supra caput junctis, spem, non rem ostentat. Æstas falce instruitur, mæsis variæ symbolo. Autummus & fructus in canistro affert, & leporem venatione partum. Hyems vestitu communica contra aeris injuriam, aliquid aucupij instrumentum & avem captam refert.

6 Huic proposito accommodat colores factionum in ludis Circens. Isidor. 18. Etymolog. cap. 41. Roseos (infit) Æstati currere voluerunt, quod ignei coloris sint, & cuncta tunc flavescant: Albos hyemi, quod sit glacialis & frigidus universa canescant: Veri prasinus viridi colore, quia pampinus densatur: Cæruleos autumno. Idem Tertullian. de spectacul. cap. 9. Brevius Casiodor. 3. Variar. epist. 51. Colores in vicem temporum quadrifaria divisione funduntur. Prasinus virenti verno: Veneris nubily hyemi, Roseus æstati flammea, Albus pruinoso autumno dicatus est. Hinc equi Soli quatuor dicati, quorum nomina Erythraus, Actæon, Lampos, & Philogeus: apud Ovid. d.

Colores factionum circensium.

Equi Solis.

Interea volucres Pyrois & Eous & Æthon Solis equi, quartusque Phlegon. Id est, ignitus, matutinus, ardens, comburens; ut hic interpretatur Natal. Comes, & 5. Mytholog. cap. 17. Pamel. in loc. cit. Tertull. n. 90. & Hygin. fab. 183. Aliter etiam stationes signatæ per hosce colores destinatos elementis, ut subdit Isidor. d. additque: Roseos Marti sacra verunt, ed quod Mars gaudet sanguine: Albos Zephyris & serenis tempestatibus: Prasinus Flori & Terra: Venetos aquis & aeri, quia cæruleo sunt colore: Luteos id est croceos igni & Soli: Purpureos Iri, &c. Vid. Boet. 4. de Consol. Phil. Metr. 6. à v. 19. Schild. in Sueton. Domitian. cap. 7. & Panvin. lib. 2. de Circensib. Nectit dicta Coripp. Grammat. lib. 1. n. 17.

Aurigas totidem, totidemque posuere colores, Ut sunt æstivis brumalia frigora flammis, Nam viridis vernis campus, seu concolor herbis Pinguis oliva comis, luxu nemus omne virefcit. Æstatis roseus rubra sic veste refulget, Ut nonnulla rubent ardenti poma colore. Autummi ventus ferrugine dives & ostro, Maturas uvas, maturas signat olivas, Equiparans candore nives, hyemisque & pruinas, Albicolor socia viridi conjungitur uva.

Coripp.

7 Aliud non incongruum hieroglyphicum præfert Chartar. in Gratijs, à fol. 353. ex Chryssippo, nimirum quatuor Gratiarum & totidem Horas, dicens: Idem des portarum Numen atque Horarum; sed distincta inter eas munera, ideoque Veneris comites signat Homer. 5. Iliad. à v. 757. cæli portarum præ-

Idem Horæ & Gratiarum, Præfides portarum cæli.

*fides, curamque habere, ut modò serenum, modò
nubilum sit. Accidit Solis equos curare finguntur,
ut ait Ovid. quò dudum. Nec aliud quicquam Horq
sunt, quàm anni tempora. Unde Eusebius de Pra-
par. Evangel. scribit: Hora, quas quatuor anni tem-
pora, ac cœlum claudere & aperire dicunt; in-
imago. terdum Soli tribuuntur, interdum & Cœteri: at-
que ideo duos calathos ferunt, alterum floribus ple-
num, quibus ver innuitur; alterum scibus, qui-
bus aestas significatur. Hæc tempora (quippe
diversa præ humiditate, siccitate, calore &
frigore) dicuntur quatuor, constituenta ex
qualitate cursus Solis Ver, Æstatem, Autu-
mnam & Brumam, quæ etiam dividuntur
in ternos menses, primumque Veris dice-
bant Ver novum, secundum Ver adultum, ter-
tium Ver præcept, & sic de cæteris, uti vi-
debimus suis loc. & notant Isidor. d. lib. 5.
cap. 33. & Læi. Bilciola, Horar. subsec. Tom.
1. lib. 10. cap. 16. Sole in Ariete ver novum
est. Unde Catullus in Pervigil. Vener. ex Cal-
limacho, & Just. Lipsius, 1. Elector. cap. 5.
Ver novum, ver jam canorum; ver, natus or-
bis est.*

*Quare in sacrificijs pro diversitate tempo-
ris cujuscumque stationis utebantur vestibus
albis, cœruleis & nigris. Kircher. 1. Oedip.
syntagm. 3. cap. 10. Inter Perlas, ut ait Fer-
dinand. Castaneda 6. Rev. indicar. cap. 46.
ingressus Solis in Arietem dicitur Lux no-
va, seu novus dies; cujus festum celebrant
magno apparatu clangore tubarum, & cur-
su equorum. Unde Serario in Esther, 1.
quaestione. 10. arridet hac in die ab Assuero
exhibitum illud celebre convivium (ibid.
memoratum) Principibus Persarum atque
Medorum, postque civibus Susarum.*

*8 Inter Ægyptios Æquinoctium etiam
signatur, & statio Ammonica cum tribus
temporis verni Rectoribus & imaginibus,
de quibus agitur singulis mensibus in Isag.
Pingebant cum suis Signis Zodiacum, in
cujus medio erant imagines Osiridis, Isis,
Hori & Anubis: quod quidem æmulantes
Græci, pingebant Jovem cum aquila pro
Osiride, Mercurium cum caduceo pro Am-
bi, Martem cum caside & lancea pro Hori:
denique Neptunum cum tridente pro Iside.
Idem Tom. 2. p. 2. class. 7. cap. 7. Aliter in
idem propositum, in Obelisc. Pamphil. lib. 3.
cap. 11. signabant Ægyptij imaginibus Apol-
linis, Bacchi, Herculis & Mercurij, pro vir-
tute quadruplici Solis in quatuor anni tem-
poribus. Apollo, radioso capite resurgente,
ornatus sagittarum pharetra, sedensque in
corymbo floribus fructibusque referto: æsti-
vam præfigurabat stationem. Hinc inde ful-*

*Ariete
Ver no-
vum.
Catull.
Cœnvi-
vium Assue-
ri.
Statio Am-
monica.
Imagines
stationum
anni.*

gebat clava Herculis, vestita ægide pro sta-
tione brumali: in medio cithara septem
chordarum in signum harmoniæ Planeta-
rum, subsidens in Cratere cœlesti, insigni
Bacchi, pro autumnali statione; ac caduceo
utrinde surgente ex geminato Mercurij acer-
vo, pro verno tempore.

9 Non longè à cogitatione caput ho-
minis coruscantis, quatuor brachijs sultum,
quorum primum sagittà, secundum pocu-
lo, tertium caduceo, quartum clavà instru-
ctum cernebatur. Idem ibid. Apud Priscos
Ægyptios Hierophantas subtilius & arca-
nius symbolum quatuor temporum: etenim
annum signabant per serpentem, caudam
ore tenentem, ac in circulum abeuntem, de
quo Hor. Apoll. lib. 1. symb. 5. & Charar. in
Æterni. fol. 19. In hacine circumvolutio-
ne serpentis æquà distantia quatuor circuli
effigiebantur: in primo erat *Sohis*: id est,
Mercurius canino capite sedens: in secun-
do sedebat *Isis* femineo cultu ornata cum
velo & scepro: in tertio, *Osiris* in throno,
accipitrino capite cum baculo: in quarto
Horus reticulatà veste, habens dextrà regu-
lam, sinistrà virgam in cuius summitate ca-
put serpentis. Perspicua est mythologia.
Juxta Pier. Valer. lib. 18. cap. 2. & lib. 38.
cap. 53. in primitivis hieroglyphicis dunta-
xat *Venerem*, *Proserpinam* & *Saturnum* Ægyptij
fingebant; quia tempora anni dividebant in
ver, æstatem & hyemem, singulis tribuen-
tes centum viginti dies. Modò in alia.

10 In 1. gradu *Arietis* in K. Rom. &
Gyrald. signatur *Primus dies scuti*. Ferè apud
cunctos Ethnicos hujusmodi cogitatio. Vi-
de quæ diximus Tom. 3. T. 8. à n. 36. Dies
quartus Orbis: dies Solis & Lunæ. Rabb.
Eleazar, in *Seder-Ol.* cap. 4. Ut notaretur
Lunam non à se, sed à Sole lumen & calo-
rem habere; ejus simulacrum inter Gentiles
laureum ramum tenebat. Ita ex Ptolemæo
in *Almagest.* Natal. Comes, 4. Mytholog.
cap. 10. Cœlum creatum: *Renin*. Ornatur
Firmamentum: *Talmud*, cujus DD. effu-
tiant tricas & apinas. Deus (ajant) post con-
ditum seculum, cœlique machinam consumma-
tam, cum ex parte Aquilonis ingens foramen re-
liquisset; mirati filij Dei dixerunt. *Uquid Do-
mine tantam in Aquilonari parte seditatem relin-
quis? Cur non ut cœtera, stellis ornas? Respondit
Deus, Hoc foramen claudi non poterit, nisi vene-
rit mihi equalis, & hic claudet foramen, & omnem
decorem reparabit. Allegoriam videris apud
Kircher. 2. Oedip. 1. p. Class. 4. cap. 2. Rab-
bini in Talmud, in lib. Zvar. aliter desipiunt
in præfato articulo. Cum Deus Firmamen-*

*Anni sym-
bolum.
Tria anni
tempora.
Mundicia-
tatis.
Solis, Lunæ
& Firmamen-
ti.
Fabula de
parte Aquil-
lonari Fir-
mamenti.*

tum constitueret (ajant) ipsum persicere non
valens, foramen quoddam in eò septentriona-
li parte reliquit; ut si quis aliquando exurge-
ret, se Deo aequalem faciens, Deus foramen
Firmamenti, ut impleret opponens, diceret: *si
Deus es, sicuti ego sum, locum illum quem
apertum reliqui; si potes, claudere*. Ita etiam
Petr. Galatin. 1. de Arcan. Cathol. verit. cap.
7. quod in sensum bonum allegoricè ex-
ponit. Alij dicunt illud foramen esse So-
lem, per cujus circulum emittuntur deor-
sum radij ex Empyreï splendoribus, ut ali-
quomodo constet cœli superioris claritas.
Alij dicunt stellas non esse, sed Firma-
mentum esse cancellatum, & quas dici-
mus stellas, nec quicquam esse, nisi fora-
mina, per quæ lux emittitur immensà de cœ-
lo Empyrio. Vide alia apud Expositores in
Genes. 1. 6. Scholastic. DD. in 1. p. D. Th.
9. 68. & Exim. Suarium, de Oper. sex
dier.

11 Jacobi Patriarche nativitas. Reucl.
In exitu Israël de Ægypto valde diluculo
appropriavit exercitus Pharaonis, ubi erant
castra Israël, & columna ignis fulminans
inter utrosque posita. Clamat ad Dominum
populus sanctus, Moyses orat, virgà Mare
Rubrum dividit in duodecim semitas juxta
numerum filiorum Israël (vid. Tom. 6. T. 4.
à n. 19.) utrinde aquà stante quasi muro, &
fundo maris germinante, transierunt per
medium ejus in contrarium littus. Pharo
cum suis subsequitur, ictuque virgæ aquæ
coeuntes, revertentesque in priorem lo-
cum, totum exercitum cum Duce obrue-
runt, quin remaneret ullus. Exod. 14. à v. 15.
Seder-Ol. cap. 5. Leon. Mar. Philo Bibl. &
Joseph. 2. Antiq. cap. 7. Arma illorum mi-
raculosè perducta in littus, collectaque à
filijs Israël. Ibid. Soulaque lib. 3. à v. 90.
*Summaque divina fulgent miracula dextra,
Cum turmas equitum, currus, peditumque
phalanges
Armorumque minas penitus subvertit; &
undis
Obruit arma, duces & signa hostilia Memphis.
Tunc freta cœruleos primum posuere colores
Tinctaque Nilaco rutilarunt sanguine, quam-
vis
Non ensis calidum, non hausserit hasta cruorem,
Unda sed expellens animas à corpore, tutis
Isacidum populis peperit sine cede triumphum.
Exuvias etiam volvens ad littora pontus
Fluctibus, exposuit Pharias, ac margine
liquit,
Ferratisque ducum spolijs potuntur inermes.*

12 Tunc universus Israël præ gaudio
suj impotens, grates Domino egit duplici

*Nasitur
Jacob.
Scinditur
mare Ru-
brum.
Pharao
summergi-
tur.
Joan.
Mello
Souf.*

choro ducibus choragis Moyses, ejusque
sorore Mariâ. Exod. 15. Tunc ut cuncti
gratias agere possint Deo liberatori, in-
fantibus concessus est rationis usus, & solu-
tae sunt linguæ mutorum. Sapient. 10. 21.
Dionys. Carthuf. Lorin. & Alap. hic qui
loc. cit. Exod. v. 3. & Abulen. quasi. 2.
arbitrantur, Michaëlem, populi custodem,
tunc in forma equitis apparuisse. Vid. dicta,
Tom. 3. T. 7. D. 6. n. 21. Orosius lib. 1.
cap. 10. addit, vestigia ingressus & trans-
itus Hebræorum, ac tractus currum, rota-
rumque orbitas modò manere, divinitus-
que reparari tum in littore, tum in ipso
mari Rubro. Sub auroram enim ascende-
runt filij Israël de mari Rubro, ac suffocari
fuerunt Ægyptij, in die septimo Azymo-
rum, & extremo solemnitatis Paschalis. L.
Marius, & Seder-Ol. d. Hinc ortum quotan-
nis festum *Collectarum* hac die, quod dice-
bant *Cœrum*; de quo 1. Febr. n. 2. Hebræi,
quos sequuntur Abulen. & Burgensis, neg-
ant Israël totum mare transiisse, id est,
à littore Ægyptio ad littus Arabicum; sed
tantum in mare ingressos, quantum necesse
fuit, ut submergeretur Pharo cum exerci-
tu ingrediens: sic enim inventi sunt in lit-
tore deserti Sur, seu Ethan, per quod tri-
duò sine obice mari, profecti usque ad Ma-
ra, uti infra dicemus, patetque Numer. 33. 8.
Unde à loco prisco, seu alveo recessit ma-
re versus Ægyptum, & illi sico pede am-
bularunt vià rectà, immutatis ex tunc ma-
ris littoribus; quo intelligitur illud Psalm.
113. à v. 3. *Mare vidit & fugit. Quid est
tibi mare, quod fugisti? adduntque, mon-
tes quoque præ gaudio tunc tripudiasse. R.
David, & R. Hizhuni. Totum fictum, tum
quia desertum Ethan est cis & ultra mare
Rubrum: cum, quia tranarunt in ulterio-
rem ripam per medium ejus. Exod. 15. 19.
& Numer. 33. 8. Petrus Comestor cap. 31.
astruit, moratum totum Israël septem die-
bus in littore maris Rubri cum tympanis &
musicis instrumentis, cantantes canticum
Moyses: fallitur, ut videbimus die 24. n. 2.
Alia mirabilia facta fusè retulimus, Tom. 6.
T. 4. à n. 24. Inde profecti sunt filij Israël
in Mara, 5. Mansion. ducti per desertum Sur,
solitudine inaquosà, tribus diebus. Exod. 15.
22. Seder-Ol. d. Adrichom. in Chronie. & Jo-
seph. lib. 3. cap. 1.*

13 Eodem die post 40. ann. ab exitu,
apparet Michaël Josue in agro Jericho,
quem jubet circumire Civitatem per sex dies,
cujus muri in septimo ruituri. Josue, 5. à
13. & 6. à 1. posttridiè Josue revelat scita Sa-
cerdotibus & populo. Serar. d. Conceditur
Ne-

*Que mi-
racula illo-
rum facta
Michaël
sub equis
specie.
Sept. Azy-
mor.
Collecta.
5. Mansio-
Mara.
Edictum
redivisa-
tionis Jeru-
salem.*